

## Lőrincz Lajos

### A világ arca

Ez a világ érett mára  
vitriolos szatírára,  
szép álarcát hogy lemarja,  
és feltűnjék igaz arca.

Igaz arca, rejtett arca,  
kutya-módra koncert harca.  
Vágyott koncert hogy tapossa  
társ-emberét út-laposra.

Út-laposra, váz-soványra,  
télbe, fagyba odavágva  
hidak alá, utcaköre,  
hogy remegjen ő, a pöre.

Hogy remegjen, megalázva,  
negyven fokra szökik láza,  
lecsapnak rá lesből, orvul –  
világ arca így torzul.

### Öhöm-Böhöm

Hol legelnek szürke ködök,  
láthatatlan, távol égen,  
novemberes, vén füveken  
megjelenik Öhöm-Böhöm.

Ottan többé nincsen öröm,  
ramazuri és van kravál,  
mert mindent fel- és megzabál  
Nagyétvágyú Öhöm- Böhöm.

S belül, kívül eme körön  
embereknek agya lágyul,  
megpuhítja Nagyétvágyú  
Rettenetes Öhöm- Böhöm.

Ez a vidék egy nagy bődön,  
s ebből zabál állat-vágyú,  
Rettenetes, Agyétvágyú,  
Telhetetlen Öhöm-Böhöm.

### A tû foka

Ködből jő az Idő, mikor  
az egypúpú, a kétpúpú, sőt, többpúpú  
tevék kacagva, könnyedén  
átcsusszannak a tû fokán,  
de a lóvá tett lovak  
zabostarisznyáiban  
kiáltozva keresik egymást  
a zabszemek...

### Tempefői

Hej, barátom, költő Tempefői!  
Kell minálunk, kell a fejnek főni!

Kopóházi uram költ kopókra,  
hangos tőlük kertje dísze, bokra.

Tartozásod végideje telne,  
s Betriegernek uramnak fogy türelme.

Gvárdián uramnak ünnepségre,  
tűzijátékokra kell a pénze...

Hős dicsőd bár Fegyverneki őse,  
megsegíteni nem hajlandó ő se...

Tartozásod végideje lejár,  
kopogtat a pénzbehajtó betyár...

Türelme nincs, becsukat börtönbe.  
Rabruhába, költő, hát öltözz be!

S gondolkozz csak! Mire int e példa?  
Nem bolond-e, ki itt „víg poéta“?